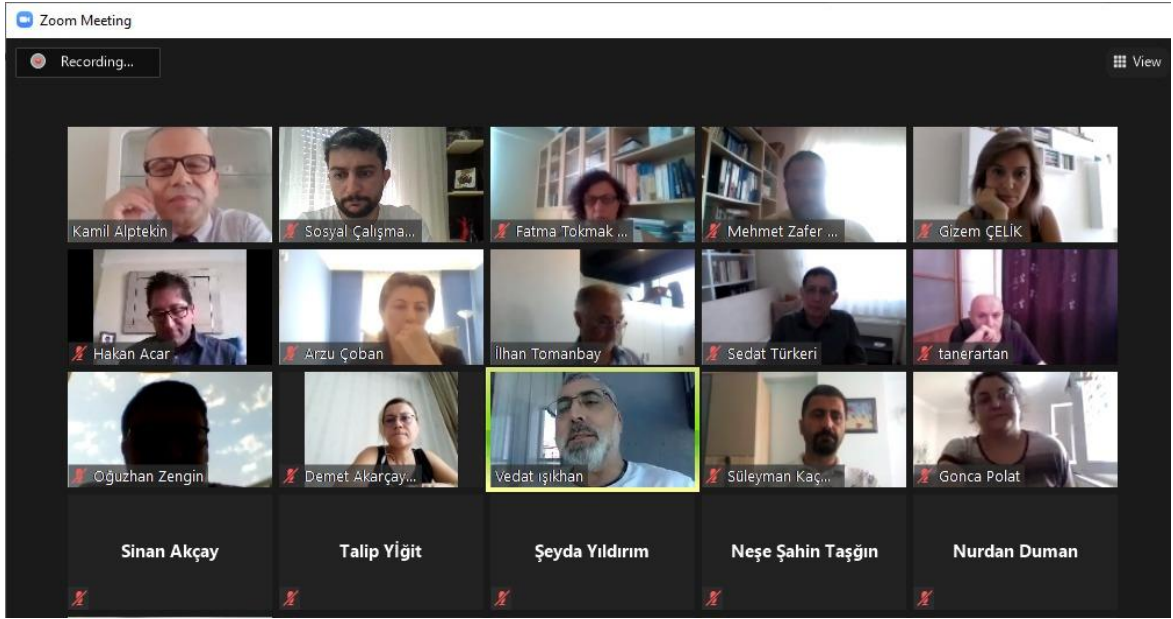

10. SOSYAL HİZMET EĞİTİM ÇALIŞTAYI

“Sosyal Hizmet Eğitiminde Açıköğretim: Mevcut Durum ve Yol Haritasının Belirlenmesi”

SONUÇ RAPORU

Hazırlayanlar

Prof. Dr. Kamil ALPTEKİN (Moderatör)
Dr. Öğr. Üyesi Umut YANARDAĞ (Raportör)
Dr. Öğr. Üyesi Demet AKARÇAY ULUTAŞ (Raportör)

12 Eylül 2020

10. SOSYAL HİZMET EĞİTİM ÇALIŞTAYI

“Sosyal Hizmet Eğitiminde Açıköğretim: Mevcut Durum ve Yol Haritasının Belirlenmesi”

12 Eylül 2020

1. Çalıştayın Gerekçesi

Türkiye’de açıköğretim modeliyle sosyal hizmet eğitiminin ilk adımı 2011-2012 Eğitim-Öğretim döneminde Atatürk Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Sosyal Hizmet Lisans Programıyla, ikinci adımı ise 2015-2016 Eğitim-Öğretim döneminde Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Açıköğretim Sosyal Hizmet Lisans Programıyla atılmıştır. Yine 2015-2016 Eğitim-Öğretim döneminde diğer ikisinden farklı amaca hizmet etmiş olsa da eğitim-öğretim modeli bakımından açıköğretim paydasında kesişen İstanbul Üniversitesi Açık ve Uzaktan Eğitim Fakültesi’nde Sosyal Hizmet Lisans Tamamlama Programı açılmıştır. Bu programda sadece Yükseköğretim Kurulunca (YÖK) belirlenen ancak büyük bir çoğunluğu sosyal hizmet disiplini ile alakasız 41 sağlık önlisans programına (örneğin paramedik, anestezi, cerrahi teknikerliği, ambulans ve acil bakım, diş protez vb.), sosyal hizmette lisans tamamlama olanağı sağlanmıştır.

Geride kalan dokuz yıl içinde açık öğretimde sosyal hizmet lisans programlarına toplam 20.461 kontenjan ayrılmıştır. Bu kontenjanla birlikte Açıköğretimin sağlık önlisans olan sosyal hizmette lisans tamamlama kontenjanını (son beş yıl içinde yaklaşık 18 bin) da hesaba kattığımızda sosyal hizmet eğitiminde açıköğretimin, örgün öğretimin yerine geçecek bir genişleme eğilimi içine girmiş olduğunu görmemiz zor olmayacaktır.

2011-2012 Eğitim öğretim yılından itibaren sahneye çıkan açıköğretimde sosyal hizmet eğitimine yönelik sosyal hizmet camiasında bitmek bilmeyen tartışmalar devam etmektedir. Tartışmalar Türkiye’deki yaygın açıköğretim uygulamalarının gerekli önlem ve düzenlemeler olmadan aynen sosyal hizmet eğitimine de yansıtılmasından kaynaklanmaktadır. Yeterlik temelli ve uygulama ağırlıklı bir eğitimin deyim yerindeyse “kutucuk doldurma” mertebesine indirgenmesi; öğrencisinden pratisyenine, pratisyeninden akademisyenine varıncaya kadar tüm sosyal hizmet camiasında kaygı ve tedirginlikle karşılanmaktadır. Bugüne kadar meslek çevrelerinden YÖK’e yapılan irili ufaklı tüm itirazların sonuçsuz kalması ise kaygı ve tedirginliği giderek artırmaktadır.

Gelinen nokta itibarıyla açıköğretimde sosyal hizmet eğitiminin bilimsel kanıtları ve argümanlarıyla detaylı bir şekilde sosyal hizmet akademisyenlerince değerlendirilmesi ve yakın

gelecek için atılacak adımların tespit edilerek bir yol haritasının çıkarılmasına duyulan ihtiyaç bu çalıştayın gerekçesini oluşturmuştur.

2. Çalıştayın Amacı ve Kapsamı

Bu çalıştayda; yurtdışı örnekleri gözönünde bulundurularak, Türkiye’de açıköğretim modeli ile sosyal hizmet eğitiminin mevcut durumunun hem nicelik hem de nitelik açısından değerlendirilmesi ve yakın gelecek için açıköğretim programlarına yönelik olarak izlenecek yol haritasının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Amacından da anlaşılacağı üzere Çalıştay; biri açıköğretimde mevcut durum, diğeri yol haritasının belirlenmesi olmak üzere iki ana bölümden oluşmuştur. Birinci bölümde katılımcılardan yurt dışı örneklerini ve sosyal hizmet eğitiminin özgün yapısını da göz önünde bulundurup sosyal hizmette lisans tamamlama programı da dahil olmak üzere;

- Türkiye’deki açıköğretimde sosyal hizmet eğitiminin güçlü ve zayıf yönlerini,
- Açıköğretim sosyal hizmet lisans programlarında karşılaşılan sorun alanlarının (kontenjan, müfredat, alan uygulaması, süpervizyon vb.) ve genel işleyişin sosyal hizmet eğitimine yansımalarını tartışmaları beklenmiştir.

Çalıştayın ikinci bölümünde ise açıköğretim sosyal hizmet lisans programlarına yönelik önümüzde ne tür risk veya fırsatların olduğu tartışmaya açılmış; bu programlar için yakın gelecekte nasıl bir tavır ve tutum içerisinde olunacağı ve bu doğrultuda nelerin yapılabileceği sorularına yanıt aranmaya çalışılmıştır.

2020-2021 Eğitim-Öğretim yılından itibaren Türkiye’de sosyal hizmet lisans eğitimi uzaktan eğitim modeli ile ilk kez verilmeye başlanacaktır. Henüz bu modelle sosyal hizmet eğitiminin nasıl verileceği bilinmediği ve ortada üzerinde tartışma yürütülecek somut bir örnek olmadığı için “uzaktan eğitim modeli ile sosyal hizmet eğitimi” bu çalıştayın kapsamına alınmamıştır.

3. Çalıştayı Düzenleyenler

Çalıştay; Sosyal Hizmet Okulları Derneği (SHOD) ve Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği (SHUDER) iş birliği içerisinde düzenlenmiştir.

4. Çalıştay Katılımcıları

Çalıştayın katılımcıları halihazırda üniversitelerdeki sosyal hizmet bölümlerinde görev yapmakta olan sosyal hizmet lisans ve/veya lisansüstü eğitimi almış sosyal hizmet akademisyenleridir. Bununla birlikte Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği Genel Merkezi tarafından belirlenen üç sosyal hizmet uzmanı da çalıştaya katılmıştır. Çalıştaya Atatürk Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Sosyal Hizmet Lisans Programı Koordinatörü ve Anadolu

Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Sosyal Hizmet Lisans Programı Koordinatör Yardımcısı konuşmacı olarak davet edilmiş; ancak her ikisi de çalıştay tarihine denk düşen ve kendilerine daha önce tebliğ edilmiş başka bir görevlendirme nedeniyle katılamayacaklarını bildirmişlerdir. Çalıştaya toplam 32 kişi katılmıştır. Katılımcıların listesi Ek 1’de sunulmuştur.

5. Çalıştay Ana Hattı ve Çalışma Düzeni

Çalıştay, COVID 19 Pandemisinin devam etmesi ve özellikle Çalıştay yeri olarak belirlenen Ankara’da vaka sayılarının artması nedeniyle ilk kez “online” olarak “Zoom” programı üzerinden kapalı oturum şeklinde yapılmıştır. Çalıştayda öncelikle sırasıyla amaç, kapsam, izlenecek yöntem ve uyulacak kurallar katılımcılara açıklanmış daha sonra Ek 2’de sunulan Program doğrultusunda hareket edilmiştir. Kesintisiz bir şekilde üç saat yirmi dakika süren Çalıştayın tamamı kayıt altına alınmıştır. Çalıştayın moderatörlüğünü SHOD Başkanı Prof. Dr. Kamil ALPTEKİN, raportörlüklerini ise Dr. Öğr. Üyesi Umut YANARDAĞ ve Dr. Öğr. Üyesi Demet AKARÇAY ULUTAŞ yapmışlardır. Online olarak düzenlenen çalıştayın teknik alt yapı ve işleyiş sorumluluğunu yine Dr. Öğr. Üyesi Umut YANARDAĞ üstlenmiştir.

6. Çalıştay Sunumları

Çalıştayda iki sunum gerçekleştirilmiştir. İlk sunumu yapan Prof. Dr. Hakan Acar açıköğretimde sosyal hizmet eğitiminin ağırlıklı olarak ABD ve İngiltere olmak üzere yurt dışı örnekleri üzerinde durmuştur. Profesör Acar sunumunda özetle şu noktalara değinmiştir:

İlgili literatürde açıköğretimle ilişkili üç kavram öne çıkmaktadır Bunlar: Açık (open) öğretim, uzaktan (distance) öğretim ve karma/harmanlanmış (blended) öğretimdir. Bu kavramlar birbirine yakın anlamda veya birbirinin yerine kullanılabilir. Tüm açık/uzaktan öğretim sosyal hizmet programları ülkelerinde yürürlükte olan eğitim ve mesleki kriterlere uymak durumundadırlar. Örneğin İngiltere’deki sosyal hizmet açık/uzaktan öğretim programlarında alan uygulaması diğer örgün programlarda olduğu gibi 170 gündür. İncelenen örneklerde, öğrencinin erişim sağlayabildiği zengin ders materyal seti (elektronik kitaplar, forumlar, sesli-görüntülü-çevrimiçi dersler, online sınavlar gibi) ile birlikte her bir öğrenciye akademik danışman atanması dikkati çekmektedir. ABD’de “Council on Social Work Education -CSWE”, İngiltere de ise “Social Work England” tarafından akredite edilmeyen açık/uzaktan öğretim sosyal hizmet programlarından mezun olanlara sosyal hizmet uzmanı olarak çalışma olanağı verilmemektedir. Türkiye’de açıköğretimde yer alan sosyal hizmet programları ABD ve İngiltere’deki açık/ uzaktan öğretim örnekleriyle bazı noktalarda farklılık göstermektedir. Bahse konu farklılıklar özellikle; “eğitim materyalleri, öğretim elemanı-öğrenci ilişkisi ve alan uygulama kriterleri açısından belirginleşmektedir.

Çalıştayın ikinci sunumu Dr. Öğr. Üyesi Umut Yanardağ tarafından gerçekleştirilmiştir. “Bir Saha Çalışması Sonuçları: Açıköğretim Sosyal Hizmet Lisans Programlarında Okuyan Öğrencilerin Görüşleri” başlıklı sunumunda Dr. Yanardağ açıköğretim sosyal hizmet lisans programlarında okuyan öğrenciler üzerinde yürütmekte olduğu araştırmanın ön bulgularını katılımcılarla paylaşmıştır. Bulgular aşağıdaki gibi özetlenebilir.

Açıköğretimde okuyan öğrencilerin bu programda okumaya dair tek olumlu düşünceleri özellikle örgün sosyal hizmet programlarına oranla daha fazla sayıda ders kitabına sahip olmalarıdır. Hiç yüz yüze eğitim görmemeleri öğrencilerin şikayetlerinin başında gelmektedir. Sadece bir önceki yıl çıkmış sorulara çalışarak sınavlara hazırlanan, böylece bir şey öğrenmeden sınıf geçen öğrenciler de bulunmaktadır. Kitapla sınırlı bir eğitim öğrencileri farklı arayışlara yöneltmekte, öğrenciler teori ile uygulama arasında ilişkiyi kurmada zorluk yaşamaktadır. Alan uygulamasında kuruma gitmeyen ya da bir formaliteyi yerine getirme adına kuruma gidip sadece imza atarak uygulamayı geçiştiren öğrenciler bulunmakta. Kurumlarda çalışan sosyal hizmet uzmanları açıköğretim öğrencilerine karşı ön yargılı davranmakta, dolayısıyla öğrenciler dışlandıklarını ve ayrımcılığa maruz kaldıklarını hissetmektedir. Açıköğretim öğrencileri arasında kendilerinin hedef alındığını düşünenler bulunmakta. Alan uygulamasının haftada sadece bir gün olması öğrenciler tarafından yetersiz görülmektedir. Bir öğrencinin “ehliyetim var ama araba kullanamıyorum” sözü belki de açıköğretimde alınan eğitimi veciz bir şekilde dile getirmektedir.

7. Açıköğretim Programlarının Mevcut Durumu ve İşleyişine Dair Saptamalar

- 2006 yılından itibaren günümüze kadar bölüm sayılarının hızla artmasıyla birlikte Türkiye’de sosyal hizmet eğitimi büyüme/yaygınlaşma dönemine girmiş, ancak kontrolsüz olan bu büyüme eğitimde pek çok sorunun ortaya çıkmasına (bölümlerin en az yarısında sosyal hizmet kökenli bir akademisyenin hiç olmaması, abartılı kontenjanlar, kalabalık sınıflar, eğitmen başına fazla sayıda öğrenci düşmesi, ilgisiz önlisans programlarından sosyal hizmet lisans programlarına dikey geçiş sınavı –DGS- ile geçişlerin olması vb.) neden olmuştur. Açıköğretimde sosyal hizmet eğitimi, örgün eğitimde ciddi sorunların başgösterdiği böyle bir ortamda, somut hiçbir gerekçe ve ihtiyaç ortada yokken, kamu yararına olup olmadığı tartışılmadan ve hiçbir sosyal hizmet kökenli akademisyene danışılmadan adeta “bir oldu – bitti” mantığı ile başlatılmıştır. Açıköğretim modeli ile sosyal hizmet eğitiminin başlaması mevcut sorunların çözümünü daha da zorlaştırmış, bahse konu büyüme iyiden iyiye kontrolden çıkma noktasına gelmiştir.

- SHOD'un hesaplamalarına göre 2020 yılı haziran ayı itibariyle Türkiye'de 32.000'e yakın sosyal hizmet lisans mezunu bulunmaktadır. Bugüne kadar açıköğretim sosyal hizmet lisans programlarına ve sağlık önlisans tan açıköğretim sosyal hizmette lisans tamamlama programına toplamda yaklaşık 38 bin öğrenci kontenjanı verilmiştir. Ortaya çıkan bu tabloya bakarak sosyal hizmet eğitiminde açıköğretimin, örgün öğretimin yerine geçecek bir genişleme eğilimi içine girmiş olduğundan sözedilebilir. Şayet bu tablonun önüne geçilemezse yakın gelecekte (dünyada eşi benzeri görülmemiş tek örnek olarak?!!) Türkiye'deki sosyal hizmet uzmanlarının ezici bir çoğunluğunu açıköğretim mezunları oluşturacaktır.

- Birer öğretim modeli olarak açıköğretim ile uzaktan eğitim birbirinden farklıdır. Her ikisi de örgün eğitimin alternatifi değildir. Esasen sosyal hizmet eğitiminde uzaktan eğitimin bazı teknikleri öteden beridir belli oranlarda, farklı amaçlarla kullanılmaktadır. Önemli olan kullanılan öğretim modelin sağlayacağı öğrenme ortamını baştan doğru düzgün inşa edebilmektir. Bunun için bahse konu öğretim modelinin programın misyon, amaç ve kazandıracığı yeterlikleri doğrultusunda; erişim, kullanılacak kaynaklar, ilke ve esaslar, etik ve hukuki çerçeve gibi birtakım kriterler açısından uygunluğunun açık ve seçik olarak belirlenebilmesidir. Öğrencinin sadece dinlediği, eğitmenin ise sadece anlattığı bir öğretim ortamında sosyal hizmet müfredatında yer alan teori ağırlıklı derslerin bile verilemeyeceğini söylemek hiç de zor değildir.

- Sosyal hizmet eğitiminde açık/uzaktan eğitim örnekleri Amerika Birleşik Devletleri, Kanada, Avustralya ve Avrupa'da mevcuttur. Ancak bunların büyük bir kısmı köklü üniversitelerde, yeterli öğretim elemanı olan sosyal hizmet bölümlerinde açılmakta, akreditasyon sürecinden geçmekte, makul sayıda öğrenci kabul edilmekte, eğitimi kendi ulusal eğitim standartlarının yanı sıra alan uygulamasına özgü eğitim standartları ve gelişmiş prosedürler eşliğinde yürütmektedir. Buna karşılık Türkiye'de Açıköğretim sosyal hizmet programları son derece yüksek öğrenci kontenjanlarına sahip olup öğrencinin erişimine sunulan kaynaklar sadece elektronik kitaplar ve videolarla sınırlıdır. Özellikle sosyal hizmet uygulamasında eğitsel danışman atamasının tam olarak yapılamaması öğrenci-eğitsel danışman arasında kurulması gereken etkileşimi sınırlandırmaktadır. Alan uygulaması süre, işleyiş, beceri kazanımı, ölçme ve değerlendirme yönünden ulusal ve uluslararası standartlara uymamaktadır.

- Yukarıda bahsedilen bu hususlar ülkemizdeki yerleşik uygulamanın yurtdışı açık/uzaktan eğitim sosyal hizmet programlarından ciddi şekilde ayrıldığını göstermektedir. Bu nedenle objektif bir karşılaştırma yapmadan "orada var, bizde de olsun" mantığıyla sosyal

hizmet açıköğretim programlarında ısrarcı olmak çok da doğru bir yaklaşım olmasa gerektir. Ülkemizdeki mevcut koşul ve uygulamalarda ABD ve Batı'daki örneklerin, sosyal hizmet eğitiminin açık/uzaktan öğretim yoluyla verilmesi için emsal teşkil etmeyeceği açıktır.

- Sosyal hizmet eğitimi; sınıf içi, yüz yüze etkileşime ve ağırlıklı olarak yaşantısal öğrenme anlayışına dayanmaktadır. Eğitim süpervizyon desteği ile uygulama ağırlıklı (yaklaşık 1/3) verilir. Uygulama sadece alan uygulamasını içermez, sosyal hizmet müdahale yöntemleri, sosyal hizmet araştırması ve sosyal hizmet alanları dersleri de belli oranlarda uygulama içermektedir. Eğitim programında (müfredat) özgürleştirici-güçlendirici-geliştirici derslere özellikle yer verilir. Türkiye Yükseköğretim Yeterlilikler Çerçevesi Sağlık ve Refah temel alanı içinde 76 Temel Alan Kodlu "Sosyal Hizmetler" altında belirtilen yeterliklere dayalı, çıktı odaklı olan bu eğitim emek-yoğun bir süreci içermekte ve sosyal hizmetin evrensel değerleriyle harmanlanmaktadır. Sözü edilen bu özelliklerin hiçbirini taşımayan, ağırlıklı olarak didaktik öğretime dayalı açıköğretimde sosyal hizmet eğitimi, süregelen örgün sosyal hizmet eğitiminin özgün dokusunu zedelemekte; bununla da sınırlı kalmayıp sosyal hizmet disiplini ve mesleğinin ontolojisini (varlığını) tehdit etmektedir.

- Eğitimde fırsat eşitliğinin bir yansıması olarak kabul gören Açıköğretim modeli istihdam sözkonusu olduğunda ciddi bir adaletsizliğe neden olmaktadır. Şöyle ki; açıköğretim sosyal hizmet öğrencilerinin araştırma yapma, kurum ziyaretlerinde bulunma, proje hazırlama, vaka sunumu/tartışması yapma, ödev hazırlama ve sunma, literatür tarama vb. yükümlülükleri bulunmamaktadır. Ölçme-değerlendirme aşamasında ise açıköğretim öğrencileri sadece test usulü ile değerlendirilmektedir. Alan uygulamasının yer aldığı son sınıfa gelindiğinde açıköğretim öğrencileri her iki dönemde sadece ikişer gün kurumlara gitmekte, örgün öğrenciler ise ilk dönem üç, ikinci dönem beş gün kuruma gitmektedir. Dolayısıyla açıköğretim modelinde okuyan öğrenci ile örgün eğitime devam eden öğrencinin dersler, sınavlar ve alan uygulaması için ayırdıkları süreler ve emek aynı olmamaktadır. Bu bakımdan, ülkemizde pek çok meslekte olduğu gibi Devlet kurumlarında çalışmanın bir şartı olan Kamu Personeli Seçme Sınavına hazırlık açısından kazandıkları fazladan süre ile açıköğretim öğrencileri örgün öğretim öğrencilerine göre avantajlı konuma gelmektedir. Bu saptamalara dayalı olarak açıköğretimin zaten kıt olan istihdam olanağını adil olmayan rekabet koşulları ile iyice daralttığı rahatlıkla söylenebilir.

- Örgün eğitimde çözüm bekleyen yapısal sorunları, artan bölüm ve öğrenci sayılarını hatta COVID 19 Salgını gibi özel bir durumu bahane göstermek hiçbir şekilde sosyal hizmet eğitiminin açık/uzaktan öğretim yoluyla verilmesini meşru kılamaz. Bir yanlışı, diğer yanlışıla

izah etmek kuşkusuz doğru bir yaklaşım değildir. Ne yapılırsa yapılsın iki yanıştan bir doğru çıkarılamayacaktır.

- İşin siyaset boyutu ve maddi kazanç yönü ile “parking model” (işsizliği bir süre daha öteleyen) yükseköğrenim politikası bir kenarda tutulacak olursa açıköğretimin mantığı; yığınsal olarak öğrenci almak, yığınsal olarak mezun vermek ve çoktan seçmeli sınavlarla diploma kazandırmak şeklinde basitçe formüle edilebilir. Sosyal hizmet camiasının itirazları ve eleştirileri bizatihi bu sistemin kendisine yöneliktir. Bu nedenle açıköğretim sosyal hizmet öğrencilerinin ayrıca kendilerini hedef noktası olarak görmeleri yersizdir. Onlar yasal çerçeve içerisinde bu sistemden yararlanan sosyal hizmet uzmanı adaylarıdır.

8. Açıköğretim Programları İçin Bir Yol Haritası: Yolun Sonu veya Başlangıcı

Çalıştay katılımcılarının sosyal hizmet açıköğretim programlarına yönelik gelecek beklentileri ve öngörülleri aşağıda belirtilen iki seçenekte kümelenmiştir. Söz konusu ikinci seçenek daha fazla katılımcının ortak kesişim kümesi olmuştur:

1) Sosyal hizmet eğitiminde açıköğretim sorunu, örgün eğitimdeki mevcut sorunlardan bağımsız olmadığı için hepsi bir bütün olarak ele alınmalıdır. Meslek yasasının olmaması, kalite güvencesi ve akreditasyon sürecinin hızlandırılmaması, sosyal hizmet mesleğinin ülkemizde halen yeterince tanınmaması ve meslek örgütlerinin güçlü bir yapıya kavuşmamış olması açıköğretim ve diğer sorunların çözümünü engelleyen darboğazlardır. Bu noktada mesleki örgütlenme ihmal edilmemeli, güçlendirilmeli ve özellikle akademisyenler meslek örgütlerine gereken desteği vermelidir. Kalite güvencesi ve akreditasyon sürecinin hızlandırılması noktasında ise SHOD’un bir akreditasyon kuruluşu haline getirilmesi için çaba sarf edilmelidir. SHOD tarafından desteklenen ve YÖK onayını bekleyen Sosyal Hizmet Ulusal Çekirdek Eğitim Programı (SHUÇEP) ve SHUÇEP’in Uzaktan Eğitime Entegrasyonu çalışmalarının tamamlanması bir yandan akreditasyon sürecini hızlandıracak diğer yönden eğitimde standardizasyonu sağlanması adına önemli bir adım oluşturacaktır. Bu durumda ister istemez açıköğretim programları akreditasyonla karakterize olacak yeni sürecin dışında kalmamak için yurt dışı örneklerinde belirtildiği yönde değişim/dönüşüm geçirecek veya zaman içerisinde eriyerek kendiliğinden sahadan çekilecektir.

2) Türkiye konjektöründe (izlenen yükseköğrenim politikaları, programların arkasında duran güç odakları, karar alıcıların sosyal hizmet mesleği ve disiplinini yeterince tanıyamaması veya önemli görmemesi, programların maddi kazanç sağlama özelliği vb.) hesaba katıldığında açıköğretimde sosyal hizmet eğitim sisteminin iyileştirilmesi ve kontrol altına alınması söz

konusu değildir. Bugüne kadar söylenmesi gereken her şey tüm kanıtlarıyla söylenmiştir. Tekrar tekrar kanıt sunmak, daha fazla zaman kaybı anlamına gelecektir. Bugüne kadar açıköğretimde sosyal hizmet eğitiminin bizatihi verilış şekli hiçbir yoruma mahal vermeden şartsız koşulsuz kapatılmasının gerekliliğini ortaya koymaktadır. Ulusal ve uluslararası ilke ve standartları karşılamaktan uzak olan açıköğretim sistemini iyileştirme adına palyatif çözümler öne sürerek kalıcı sonuçlar beklemek bir hayalin ötesine geçmeyecektir. Tüm sosyal hizmet camiasının açıköğretimde sosyal hizmet programlarının kapatılması için tek ses olması, enerjisini bu soruna harcaması, bu uğurda; öğrenciler, mezunlar, pratisyenler, akademisyenler ve meslek örgütleri gerektiğinde tüm kanalları (sosyal medya, lobicilik, mesleki savunuculuk vb.) zorlayarak yılmadan elinden gelen çabayı göstermelidir.

Yakın gelecekte sonuç ne olursa olsun katılımcılar açıköğretimden mezun olan binlerce mezunun alana adapte olması, mesleki bilgi ve becerilerini artırılması ve sosyal hizmet değerlerini içselleştirebilmesi adına bir eğitim misyonunun meslek örgütleri olan SHUDER ve SHOD tarafından üstlenmesi gerektiği noktasında görüş birliği içerisinde olmuşlardır. Katılımcıların onaylamadıkları bir sistemin mezunlarının eksikliklerinin tamamlanarak onları sahaya kazandırma istek ve düşünceleri yolun sonuna gelindiğinde, kaçınılmaz olarak alınacak bu muazzam yükte aslında sorunun başlangıcına gelinmiş olunacağını bugünden göstermektedir.

9. Bir Sonraki Çalıştayın Yeri ve Zamanı

Çalıştayda raportör olarak görev katılımcı Dr. Öğr. Üyesi Umut Yanardağ, bir sonraki olan 11. Sosyal Hizmet Eğitim Çalıştayını COVID 19 Salgınındaki gelişmelere göre hareket etmek üzere 2021 yılı haziran ayı içerisinde belirlenecek bir günde mensubu bulunduğu Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi yerleşkesinde yapmak istediklerini belirtmiştir. Katılımcılar arasında başka bir öneri çıkmayınca 11. Sosyal Hizmet Eğitim Çalıştayının teması ve günü daha sonra belirlenmek üzere 2021 yılında Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi yerleşkesinde yapılması kararlaştırılmıştır.

Ek 1.

10. SOSYAL HİZMET EĞİTİM ÇALIŞTAYI
“Sosyal Hizmet Eğitiminde Açıköğretim: Mevcut Durum ve
Yol Haritasının Belirlenmesi”
12 Eylül 2020

ÇALIŞTAY KATILIMCI LİSTESİ

Sıra No	ÜNİVERSTE / KURUM	KATILIMCI ÜNVANI ADI SOYADI
1	Ankara Üniversitesi	Doç. Dr. Gonca Polat
2	Ankara Üniversitesi	Doç. Dr. Melahat Demirbilek
3	Başkent Üniversitesi	Prof. Dr. Arzu İçağasıoğlu Çoban
4	Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi	Doç. Dr. Gizem Çelik
5	Burdur Mehmet Akif Üniversitesi	Dr. Öğr. Üyesi Umut Yanardağ
6	Cumhurbaşkanlığı Sosyal Politikalar Kurulu (Hacettepe Üniversitesi)	Prof. Dr. Vedat Işıkhan
7	Hacettepe Üniversitesi	Prof. Dr. Kasım Karataş
8	İstanbul Üniversitesi (Cerrahpaşa)	Doç. Dr. Taner Artan
9	İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi	Dr. Öğr. Üyesi Talip Yiğit
10	İstinye Üniversitesi	Prof. Dr. İlhan Tomanbay
11	Karabük Üniversitesi	Doç. Dr. Oğuzhan Zengin
12	Kocaeli Üniversitesi	Öğr. Gör. Elvan Atamtürk
13	KTO Karatay Üniversitesi	Prof. Dr. Kamil Alptekin
14	KTO Karatay Üniversitesi	Dr. Öğr. Üyesi Demet Akarçay Ulutaş

ÇALIŞTAY KATILIMCI LİSTESİ (devam)

Sıra No	ÜNİVERSTE / KURUM	KATILIMCI ÜNVANI ADI SOYADI
15	Liverpool Hope University	Prof. Dr. Hakan Acar
16	Maltepe Üniversitesi	Dr. Öğr. Üyesi Neşe Şahin Taşğın
17	Manisa Celal Bayar Üniversitesi	Doç. Dr. Şeyda Yıldırım
18	Necmettin Erbakan Üniversitesi	Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Kıriloğlu
19	Ondokuz Mayıs Üniversitesi	Prof. Dr. Gülsüm Çamur Duyan
20	Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi	Dr. Öğr. Üyesi Zeki Karataş
21	Sağlık Bilimleri Üniversitesi (Gülhane)	Prof. Dr. Nurdan Duman
22	Sakarya Üniversitesi	Prof. Dr. Zafer Danış
23	Selçuk Üniversitesi	Doç. Dr. Nur Feyzal Kesen
24	Selçuk Üniversitesi	Dr. Öğr. Üyesi Sinan Akçay
25	Selçuk Üniversitesi	Dr. Öğr. Üyesi Doğa Başer
26	Sivas Cumhuriyet Üniversitesi	Doç. Dr. İshak Aydemir
27	Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği	SHU Sedat Türkeri
28	Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği	SHU Fatma Tokmak Yüksel
29	Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği	SHU Süleyman Kaçmaz

10. SOSYAL HİZMET EĞİTİM ÇALIŞTAYI
Sosyal Hizmet Eğitiminde Açıköğretim: Mevcut Durum ve
Yol Haritasının Belirlenmesi
12 Eylül 2020, Ankara

ÇALIŞTAY PROGRAMI

13:00 – 13:15	Açılış: Çalıştayın amacı, kapsamı ve işleyişi
13:15 - 13:30	Sunum 1 “Açıköğretim modeliyle sosyal hizmet eğitimi için yurtdışı örnekleri” Prof. Dr. Hakan Acar (Liverpool Hope University)
13:30- 14:30	I. Oturum Açıköğretimde yurt dışı ve yurt içi mevcut duruma ilişkin değerlendirmeler
14:30 – 14:50	Ara
14:50 - 15:05	Sunum 2 Bir Saha Çalışması Sonuçları: Açıköğretim sosyal hizmet lisans programlarında okuyan öğrencilerin görüşleri Dr. Öğr. Üyesi Umut Yanardağ (Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi)
15:05 - 16:15	II. Oturum “Açıköğretimde yol haritasının belirlenmesi
16:15 - 16:30	Dilek, temenniler ve kapanış